

MÉHÉSZETI KÖZLÖNY

AZ ERDÉLYRÉSZI MÉHÉSZ-EGYELET SZAKLAPJA,

MINT

AZ „ERDÉLYI GAZDA“ ÖNÁLLÓ MELLÉKLETE.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

A méhésztetre vonatkozó minden közlemény a „Méhészeti Közlöny“ szerkesztőségéhez címzendő (O-vár, Bástyá-utca 9. sz.)	A méhész-egyleti rendes tagsági díj 2 frt. körü tagsági díj 1 frt, mely Gebhardt Ööme pénztárnoknak küldendő Kolozsvárt. („Hója“ szőlő.) A tagsági díj fizetési kötelezettség 5 évig tart. (Alapszabály 4. §.)	Egyleti tagok, a 2 frt rendes, illetőleg 1 frt körü tagsági díjért ugy az „Erdélyi Gazdá“-t; mint a „Méhészeti Közlöny“-t díjtalanul kapják.
---	--	--

IV-ik évfolyam.

1889. június 1.

11. szám.

Hogyan értékesítsük méhtermékeinket?

II.

A mézszesz, mézpezsgő, s több, szintén mézből előállítható italokru már nem irok semmit. Előbbi bajosan fizeti ki a fáradságot,*) utóbbiak pedig luxus cikkek, s ilyeneket ösmertetni elvem ellen volna. Azt irtam le csak, a mi jó, hasznos és szükséges és mint ki dolgát jól végezte: örömmel, nyugodt lélekkel térek át a viasz értékesítésének ösmertetésére.

Már fentebb voltam bátor említeni: hogy a viasz ára épen felére bukott; most pedig azt ajánlom méhésztársaimnak, ne vesztegessék ily olcsóért a viaszt, hanem használják fel, alakítsák át oly czélokra, vagy olyan áruvá, melyet inkább keresnek s jobban megfizetik, mint a nyers terményt.

1887-ben egy cikket tettem közzé a „Méhészeti Lapok“-ban, melynek éle a lépközfalak ellen volt irányozva. E cikkem helytelen irányainak bebizonyítása czéljából, annak idejében, több méhésztársam lépett a tettek mezejére s az általam elítélt lépközfalakat, mint az okszerű míméhszet kiegészítő részét, ki ki a saját módora szerint dicsérte, magasztalta, ajánlotta. Hát én most szavokon fogom méhésztársaimat; sőt, mert többek nyilatkozata szerint ma már mülép nélkül méhészetet képzelni sem lehet, hát ajánlom: dolgozzák, dolgoztassák, vagy cseréljék be viaszszukat lépközfalért! Ha ezt pár évig általánosságban gyakorolják, az esetben, habár méheiken nem is, de a viasz árán okvetlen segítve lesz. Fogyni fog a nyers viasz a világpiczru, s a kinek majd tiszta méhviaszra van szüksége: kénytelen lesz azért azt az árt megadni, a mit termelő fog kívánni.

Ez azonban még nem minden.

Készítsen, és tartson raktáron minden méhész: oltó

*) A méz-szeszet illetőleg nem értünk egyet cikkiró ural. Előállítására nem jár nagy nehézséggel s a kifogástalan gyártmány biztos piacra talál.

Szerk.

viaszkat, még pedig hidegen folyót, meg keményebb fajtát is, hogy az e cikkre irányuló minden kívánalomnak eleget tehessen.

Nincs oly kis község, hol kertészkedő, fanemesítéssel foglalkozó egyének ne lennének; ezek pedig szívesen felkeresik a méhészt, örömet vesznek az oltó viaszt, sőt helyből inkább elhordanák már csak azért is, mert nem kelle az messze földről: edény, pakolás és posta-költséggel tulterhelve hozatniok.

Az oltóviasz készítését alólírott bárkinek is készséggel, díjmentesen leírja.

Harmadik cikk a viasz helyi értékesítésére az ugynevezett varró viasz készítése és forgalomba hozatala.

A varró viasz nélkül sem szabó, sem czipész nem dolgozhatik, amit élénken igazol ama tény, hogy az üzletekben „angol viasz“ név alatt fungáló, rosz minőségű s minél kevesebb természetes méhviaszt tartalmazó anyagból, hihetlen mennyiséget fogyasztanak.

Hogy miért kedvelik iparosaink, eme nem igen jó angol viaszt, annak igen egyszerű a magyarázata.

Az angol viasz szép, egyenlő súlylyal bíró darabkában kapható, míg ha hazai termékükből kér az illető, pár garas árát, ugy néha két-három darabban kapja az illető elárusítótól, mely esetben, önként érthető, miszerint az iparos huzza a rövidebbet az által, hogy a viaszt több darabban kapva: több használhatatlan darabka marad vissza nála, mint az angol viasznál. Készítsük tehát mi is varró viaszunkat ugy, miként az angolok!

A varró viasz készítéséhez szükséges „gépet“ bármely fazekas megkészíti 8—10 krajczárért, mert e gép nem áll egyéből, mint egy kerek, vagy bár hosszudad égett cserép-tepsiből, mely tepsi fenekén négykrajczáros nagyságú s 14 m. méter mélységű benyomások vannak. Ezen lyukakba beöntjük a fölolvasztott fehér, vagy sárga viaszt s mielőtt teljesen megkeményedne, reá nyomja az illető termelő minden egyes karikára a saját pecsétnyomóját és ekkor kész az új áru, amelyet bizonyly

lehet jó áron értékesíteni. Egy ily módon öntött viasz-darabka körülbelül egy deka súlylyal bír s a sárga darabjának rendes, minden azzal dolgozó iparos által ösmert ára 2, a fehéré pedig 3 krajczár.

Értékesíthető tehát ma is a sárga viasz kilója 2, a fehérítetté pedig 3 forintért s ennél többet — én legalább azt hiszem — egy termelő sem kíván viaszáért.

Vége ugy a mézet, miként a viaszt, jó áron eladhatjuk a gyógyszerész uraknak, kik a tiszta, pergetett mézből önmagok készítik a híres és kelendő rózsamézet, a viaszt pedig többnemű gyógyír készítésére használják.

Ha tudják a gyógyszerész urak, hogy tiszta méz és viasz, ennél meg annál a termelőnél mindég kapható, hát szívesen lesznek annak vevője s magok fogják nyilvánítani: hogy csak hamisítatlan, tiszta legyen az árú, ők inkább többet adnak érte, mint más vevő. —

Ime előadtam a méz és viasz értékesítésére czélszerű adatokat; használja fel e sorokat úgy mindenki, ahogy jónak látja.

Azon méhésztársaknak pedig, kik az itt elmondottakat netán csekélységnek deklarálnák, csak azt mondhatom, hogy ü méhecske is parányi mézet visz egyszerre a kaptárba s mégis ezen parányikból milliókat lehet összerakni. Sok kicsiből lesz a nagy tömeg, krajczárokból a forint. És aki a krajczárokat nem becsüli, a forintot nem is érdemli!

Azok pedig, kik az e sorokban foglaltaknál jobbat, czélszerűbbet tudnak ajánlani, ám tegyék azt minél többen, s minél előbb; előre is biztosíthatom az illetőket: hogy én s velem együtt többen tárt karokkal várjuk és fogadjuk a jó tanácsokat. —

Károlyi Gyula.

A méhek áthordják a petét egyik sejtől a másikba.

(Válasz a Szelestei V. János ur cikkére)

Mondtam, hogy a méhek petéket hordnak egyik sejtől a másikba; de nem állítottam, hogy kukaczkokat is ne hordhatnának, szükség esetén. Felesleges azon módosítás: „hogy az áthordott valami álcza lehetett.“ Sőt az 1. esetben hangsúlyoztam, hogy a család átlakolása után, csakis bebábozott méheket láttam a megsérülés miatt a kaptár fenekére lehányva és kidobva, pedig sérült meg olyan sejt is elég, melyekben kukacz vagy pete volt; sőt elég kukaczkot láttam a méz miatt a sejtől félig kifordulva. Valószínű, hogy az ilyenek áthelyeztetnek, biztosabb helyre.

A 3-ik esetet nem én észleltem, de hiszem, hogy igaz; csak azt nem állítom, hogy petéül jutott oda.

Teljességgel nem értem: Sz. ur ezen esetből ítélve, miként mondhatja azt, hogy éppen a pete át nem vihethetőse mellett bizonyít? Ezen eset azt bizonyítja, hogy valószínűleg álcza (kukacz) vitetett át és így, az álcza is átvihető; de semmi szín alatt nem bizonyítja azt, hogy az említett esetekben, a pete nem volt átvihető. Ennek czáfo-

latára más bizonyíték szükséges. Az anyaálcza a kikelés után 5 napra fedetik be. Három magános anyabölcső megépítésére miért szükségeltetnék 1 nap, elég munkás és anyag létében? Ha ilyen sok idő igényeltetnék, ilyen csekély munkára, akkor a mult évben 1 jó minőségű juliusi első rajam nem építhetett volna 3 nap alatt 12 teljes lépkezdéses keretet; jó részt mézzel is ellátták. Ugyanazon 3 nap alatt szedte tele magát mézzel minden kaptárbeli család, a mi vidékünkön. Több mézelési idő, mondhatni, nem is volt egész nyáron. — Ingó szerkezetű kaptárból készített és ingó kaptárba helyezett léppel, fiasítással ellátott raj, hozzá fog bizony azonnal a munkához, mihelyt csendben érzi magát és új helyén anyátlansága fölött tisztában van. Három anyabölcsővel, egy pár óra alatt annyira készen lehet, hogy a kikelt, vagy kikelő félben levő kukaczkokat belé helyezheti és 5-öd napi vizsgálatkor már befedve lehet. Ezt észleltem én is a 2-ik esetben, egy keret alsó léczén, egy anyabölcsőn, mely tán éppen azon perczen fedetett be egészen. A 3-ik eset valódiságát Szász Ferencz ur most is határozottan állítja.

Rendes körülmények között az áthelyezési munkát nem végzik a méhek; én is azt állítom. Mert szükségtelen és természetellenes; de igen olyan körülmények között, minőben nálam is történt. Midőn melegben, erős, népes család szállításával a lépek összetörnek, a sejtek nagy része összenyomul, megsérül, a petés és álczás sejtek mézzel telnek meg; ráadásul ugyanakkor keretbe vágva, más alakú, természetű lakásba helyeztetnek: van értelme, miért szállítják a beadott ép, erős, kerethez ragasztott üres lépekbe, féltett kincsünket, fiasításunkat. Ekkor már nem természetellenes, de nagyon is természetes és okos munkát végeznek.

Ha az oly sok családdal foglalkozó Sz. V. J. ur lakolt át (feltételezem, hogy lakolt) kupos (ingatlan) kasból keretes kaptárba méhcsaládot: minden alkalommal tapasztalhatta, mennyire idegenkedik az áthelyezett család egyelőre még fiasításos lépeit is elfoglalni; félvén azoknak összedőlésétől, a kaptár oldalaira és üres helyeire huzódnak. Az áthelyezési munkálat megszüntével csak lassan, óvatosan kezdik ellepni a lépeket és fognak a rendezés, tisztítás, erősítési munkához. Ha az áthelyezés este felé történt, reggelre már mégis rendben vannak az erősítési munkával. Egészen másképp viseli magát az ingó kaptárból ingó kaptárba áthelyezett nép léppel és fiasítással; ez azonnal ellepi a lépeket és hozzá fog a munkához minden tartózkodás nélkül. A 2-ik harmadik esetenél ez állott.

Szegény összeroncsolt család (1. eset) annyi veszedelem és zaklatás után magához tér; nem csoda, ha nem bizik új helyén a megerősítetlen, romlott lépekben s féltett kincsét igyekszik a roncsból a talált jobb, biztosabb helyre szállítani s ép ezen félelméből a biztosabb helyre anyabölcsőket is épít.

Hogy a melegejlesztés szempontjából összéb huzódnak és ezért a fiasítást összéb hordják, még abban az esetben is, ha a lépek mind épek lettek volna is: ez idő

szerint semmi szükség nem volt. Száraz, meleg idő járt és említém, hogy a család tulnépes volt. Éppen ezen okból adtam bé 4 üres lépü keretet. Azon napokban nem hogy apadt volna, de napról-napra szaporodott számuk az ujabban kibujt fiasítással. Az apadás csak az utolsó fiasítás kirágása után állott bé, rövid időre. Ma is egyike a legerősebb, leggazdagabb családoknak, pedig még rajjal is fizetett. Miután a lépek mind helyre hozattak, már nem volt szükség a megürült czellákba visszavinni a petét és nem lett volna értelme: miért? A nagyobb melegért nem kellett összpontosítani. Így, természetes, mindenfelé üres sejtek keletkeztek és nem csoportosult anya hiányában a fiasítás.

Csiki János.

Juniusi kalauz.

Ez azon hónap, melyben méheink a legtöbb élvezetet nyújtják. — Fű, fa, virág teljes pompájában diszlik s a méhecske dúsan terített asztalra talál mindenütt. Okszerű gazda, ilyenkor minden perczet mékei körében tölt; mert haszna csakis úgy lesz, ha a kaptárban levő feles mézét szorgalmasan kipergeti s üres lép, vagy műlép beadása által a méheket gyorsabb tevékenységre ösztönzi.

Ugyancsak e hóban szaporodik a törzsállomány is, a természetes és műrajok által. Aki a méhészet összes titkait birja, az készíthet műrajokat, de mindenesetre jobb a természetes rajt bevárni, mert ez kevesebb gondozást s babrálást igényel.

Nem hallgathatjuk el ez uttal sem annak ismételt hangsúlyozását, hogy az, ki méhészetéből hasznot s élvezetet akar meríteni, — ossza fel törzseit mézgyűjtők s rajokra, azaz felét a létszámnak csakis mézhordásra s másik felét a törzsek szaporítására tartsa s ez iránytól eltérőleg ne tegyen soha.

Főteendő tehát a mézpergetés és rajügyelés; ez mindkettő kellemes foglalkozás s mindenki örömmel végezi.

Mézpergetésnél szem előtt tartandó, hogy a kaptárban is maradjon 2—3 keret méz a pergetés után, s hogy a mézzel óvatosan bánjunk, mert mindent összemázolva, rablást idézhetünk elő. A rajzásnál arra ügyeljünk, hogy csak 1—2 rajt fogadjunk el törzseinkért, nehogy a sok hitvány utórajocskák mézkészletüket felemésszék. —

Aki sokat markol, rendszeren keveset vehet birtokába; Jobb a kevés jó, a sok rossznál. —

K i Gy . . a.

Vidék.

Korond, 1889. máj. 24

Tekintetes szerkesztő úr! Korondi méhészetünkre vonatkozólag bátorkodom egyetmást megírni.

Korondi körünk a múlt hóban vásárolt 4 család méhet 16 frttal. 2 család ingatlan, 2 ingó szerkezetű kaptárban van. 2 első osztályu, 2 közepes minőségű. Így a korondi minta méhesnek alapja meg van vetve. A 2 első osztályu

családtól még e hó folytán rajra számítottunk; de már annak vége van egy darab időre, az alább irt okért.

Méheink a késői, zord tavaszodás miatt márczius—április hóban semmit sem haladtak előre, de a meleg és virággal gazdag május első felében, annál gyorsabban fejlődtek.

A virágok csak úgy izzadták a mézet, mint a harmatot. Kevés kijáró méheink aránylag sok mézet gyűjtöttek és a fiasításban gyorsan haladtak előre. Az erősebb családoktól májusi rajt vártunk. E hó 18-án, a meleg napokat hivesebb, szeles napok váltották fel. Méheink fiatal testvéreiket rajonként kergették, hordták ki.*) Az embernek lelke fájdalommal telik el, látva azon nagy mennyiségű méhet a kaptárok előtt vergelődve röpkedni, mászni. Hiában seperjük estve tisztára a méhes elejét; reggel feketén áll fiatal, haldokló méhekkal és estvig hasonlókép. A kijáró munkás méhek felette dühösek: az ember alig járhat közöttük. Most az utóbbi pár nap nem látszanak kimélni még a frissen kikelt méhikéket sem.

Az üldözött, beteg méhek teljesen épeknek látszanak és az egészségeseektől csak sárgásabb hasuk (potrójuk) által különböznek. Egy-egy példány felette duzzadt potróju, de legnagyobb része csak annyira, mint a kijáró méhek. Ha potrójukat megnyomjuk, sárgás anyag (virágpór) jön ki belőlük nagy mennyiségben. Az ujonnan kibujt méheknél ehelyett szürkés, nyálkás folyadék. Ime, főtisztelendő Balás Antal plébános ur akaratjából kifolyólag, itt küldök egy néhány példányt. Méltóztatna a tkts. szerkesztő és elnök ur szakértőkkel megvizsgáltatni és minket ezen betegség okáról és gyógyításáról felvilágosítani sziveskedne.**)

Kijáró méheink száma is napról napra apad. Kaptárainkban a vig zsongás, déli időszakban a vidám előjátékozás, teljesen megszűnt. Csendes zummogással jönnek és mennek; repülésük bádgyadt, nehézkes mindnyájuknak. Virágpórral megterhelve is hull el elég és többé nem tudnak felkelni.***) Egy-egy nagy potrójunak sikerül felvergődni, bukácsolva, a levegőben kiüríti magát és így megkönnyülve tova repül. Sőt kísérletkép egy-egy erőteljesnek látszó, vergelődő méhet feldobva, szintén ezt tapasztaltam.

Mig a fák virágzása tartott, egy-egy hordott virágport csak; azon idő óta ismét nagy mennyiségben hozzák a virágport; az idő óta foly a pusztulás is. Mi lehet e betegség oka és hogyan lehet gyógyítani? Valjon bölcsőjünkben veszi kezdetét, vagy pedig kifejlődésük után magukhoz vett táplálék okozza? Nagyon megköszönök, ha ezen kérdést

*) Hasonló jelenség épen bő mézéléskor szokott előfordulni, ott, hol a méhes megkivántató tér felett nem rendelkezik; ha üres lép, vagy lépkezetet nyújtott volna nékiek, rögtön megszűnt volna a fiatal méh pusztítás; ugyan e czélt érte volna el a kaptárban levő felesleges méz kipergetésével is. S z e r k.

**) A beküldött méhek vizsgálata nem fog késni. S z e r k.

***) Bő mézélés alkalmával, ez már a méheknek természetes szokása. Hihetőleg igen távolról hordják az eleséget, s mig haza érnek teljesen kimerülnek. Különbben a vízhiány, a tikkasztó hőség is szül hasonló okozatot. S z e r k.

felvetné becses lapjában. Talán lennének a méhészek közül többen olyanok, kik ezen méhbetegséggel ösmeretesekek és gyógyításukat, vagy megóvásukat is tudja.

Salicylsavas tavalyi mézzel étettem őket, de még eddig elé semmit sem használt Tavalyi mézük még kaptárukban is van. Korondon minden méhésznél így van. Az ősdi méhészek azt mondják: a méhek vágják le fiaikat, mert valami okból nem akarnak eresztetni. Pedig nem az a baj; mert a mint látszik, ugyan kitartó munkával igyekeznek a fiasítás ápolásában. a kárt helyre tüni. De ha ezen állapot sokáig így tart, kipusztulunk méheinkből.

Becsés lapja utján szives felvilágosítását várva, maradok teljes tisztelettel

Csiki János.

Vegyes közlemények.

Egyletünk t. tagjait, kik esedékes tagsági díjakat még nem fizették meg: felkérjük, hogy kötelezettségüknek mielőbb sziveskedjenek eleget tenni. A tagsági díjak Gebhardt Döme egyleti pénztárnokhoz küldendők (Kolozsvárt „Hója“ szőlő.)

Rendes tagsági díj egy évre két forint. Köri tagsági díj 1 forint. Egy községből, vagy egy vidékről egyszerre jelentkező 12 egyén, ha egyszersmint a tagsági díjat is beküldi, köri tagnak fog vétetni.

Tanítók, a nemes czél iránti tekintetekből, kivételesen 1 frt díj fizetés mellett köri tagnak felvétetnek.

A köri tagok az 1 frtért úgy az „Erdélyi Gazdát“, mint a „M. Közlöny“ díjtalanul kapják, amellert mindazon kedvezményekben részesülnek, melyekben a rendes tagok.

— Szabó József ő méltóságának az erd. gazdasági egyesület elnökévé lett megválasztása alkalmából egyletünk választmánya rendkívüli ülést tartott. Alelnökünk jelenté be az örvendetes eseményt, melyet a választmány lelkes éljenzéssel vett tudomásul s egyszersmint elhatározta, hogy ez alkalomból üdvözlő iratot küld az érdemekben gazdag új elnöknek. Az üdvözlő szerkesztésével Szentgyörgyi Lajos főtitkár bizatott meg.

— Csiki János tagtársunknak előbb közlött, érdekes cikkével kapcsolatosan, következő sorokat vettük, egyik kiváló, veterán méhésznél. A fiatal méhek kihordásának egyedüli oka abban keresendő, hogy hirtelen beállott bő méz-idény következtében — amikor tudvalevőleg a méhek a fiasítással igen keveset gondolnak — nem rendelkeztek a családok a mézberaktározáshoz szükséges helylyel s azért hányták ki az érett, meg félérett fiakat, hogy a méznek helyet csináljanak.

Az a körülmény, hogy a künn járó dolgozók hazajövetkor a földre hullanak, arra enged következtetni, hogy a mézadó növények a teleptől távolabb esvén — a méh kimerül s le hull, de ez csakis az esetben válhatna a telepre veszélyessé, ha zord időben a méhek a földön megdermednének, amitől Istennek hála most nem tarthatunk. —

Kipihenik magukat s szépen hazamennek.

A gyomrukban található virágpor, vagy ehhez hasonló ürülék, a kaptárban található, bomlásnak indult méz következménye lehet, hihetőleg a salicylsav tularendén jött alkalmazásba s szorulást okozott. Igen ajánlatos lesz egy éjjel az összes törzseket friss és vízzel jól hígított mézzel megetetni, aminek jó hatását már a következő nap lehet tapasztalni. —

A lanyha előjátéknak a tikkasztó, száraz hőség az okozója. Nagy hőség ép oly hatást gyakorol a méhekre, mint a nagy hideg, vagyis mindkét esetben lanyhán, vagy épen nem is repülnek.

Jó ellenszere ennek az, ha a telep előtt a földet 2—3 méternyire, öntöző kanna segélyével, naponta 3—4-szer jól megöntözzük, melynek felszállott, nedves párája mindjárt jótékonyan hat az eltikkadt munkásokra.

Kérjük Csiki urat ezek figyelembe vételére, mert meggyőződésünk az, hogy a helyes irányhoz ez uttal is igen közel járunk. —

— Az egyleti méhtelepen megkezdődtek a gyakorlati előadások. Minden vasárnap, csütörtökön, valamint ünnepnapokon a délelőtti órákban, gyakorlati utmutatást nyerhetnek ott a méhészet barátai.

— Panaszos levelet vettünk egyik érdemes tagtársunktól a miatt, hogy a vasuton szállított kaptárok a szállítás alatt rendkívül megrongáltattak. Feltűnő továbbá az, hogy a Ny.-Verőcezei vasuti állomáson még semmit se tudnak a 22,687—88. sz. a. ministeri rendeletről s most is a régi tarifa szerint szedik a kaptárok szállítási díját. Ez ügyben egyletünk felterjesztést intéz a ministerhez és vizsgálatot kér.

— Még kapható több darab, első rendű asztalos mesterek által készített 9-es és 6-os álló kaptár. Megrendelhető Boér Sándornál Kolozsvárt. (Fötér, br. Szentkeresztiház) E kitűnő kaptárokat ajánjuk tagjainknak.

— Tagdíjakat fizettek: alapító tagok: Gazsi József (III részlet), Glück József (IV. részlet). Rendes tagok: Agnes forrás kutkezelőség, Moor; Barabás András, Kolozsvár 1887; Bod László, Nagy-Almás; Ditrói József, Kolozsvár; fiók-méhészegylet, Gy.-Szt Miklós; gazdasági kör, Iszka; u. a. Keresztes; u. a. Moha; Kempelen Imre, Alba; tüztöltő-osztály, Csoor; u. a. Inota. Köri tagok: Eisenberger János, Apáczta 1887; fiók-méhészegylet Alba; Gebhardt Imre, Kis Harta 1886—1887; Nagy József, Dobra 1888; Nuszbek Sándor, Sarkad; főszolgabíró, Kézdi-Vásárhely; Kriza Sándor, Kövend. Új tagok: rendes tagok: fiók-méhészegylet Gy.-Szt-Miklós; Kis Sámuel, Magyar-Macskás. Köri tagok: iskolai méhes, Ditró; u. a. Gy.-Szt-Miklós; u. a. Szárhegy; főszolgabíró, K.-Vásárhely; Kriza Sándor, Kövend.

Szerkesztésért felelős: **Bodó László.**

Lapfelügyelő bizottság: **Álbu József, Csiki J. József, Gebhardt Döme, Szentgyörgyi Lajos, Wieder József.**

Nyomatott Gámán János örökösénél Kolozsvárt. Bel-Középuteza Minorita-épület.